

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie z wniosku **R. Ł.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 3 grudnia 2025 r.

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanej o wznowienie postępowania

w sprawie Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt II K 328/21,

zakończoną wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 279/22,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. , Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 279/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 328/21

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął osobisty wniosek R. Ł. o wznowienie postępowania oraz o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 328/21, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 279/22. Skazana w piśmie wskazała na cały szereg uchybień, które w jej ocenie zachodzą w odniesieniu do sposobu procedowania przez sądy obu instancji. Skazana powołała się m. in. sprzeczność ustaleń faktycznych, brak badań psychiatrycznych, niewiarygodność zeznań pokrzywdzonego oraz inne przyczyny szczegółowo wymienione we wniosku.

Skazana wniosła o wznowienie postępowania, a także o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca

jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanej nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Przytoczona przez skazaną argumentacja nie zawiera się również w katalogu podstaw wymienionych w art. 540a § 1 pkt 2 lit. a i b k.p.k.

Takich okoliczności nie dopatrył się także wyznaczony zgodnie z wnioskiem skazanej obrońca z urzędu, który przedłożył opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 38-42 akt SN).

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.

Na marginesie wskazać należy, że choć skazana wskazała we wniosku także współoskarżonego J. K. , wnosząc o wznowienie postępowania także w jego imieniu, to z oczywistych względów, Sąd Najwyższy odniósł się wyłącznie do osoby skazanej R. Ł. . Do podjęcia czynności w sprawie skazanego potrzebna jest jego własna inicjatywa, ewentualnie wniosek upoważnionego obrońcy.

W związku ze sporządzoną przez obrońcę z urzędu – adw. M. K. opinią o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie za podjęte czynności zgodnie z obowiązującymi stawkami wynikającymi z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. „w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” (Dz. U. z 2024 r. poz. 763 ze zm.).

[J.J.]

[a.†]